

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1980 m.

Ilepos

8 d.

Antradienis

Nr.80 (4 20)

KIIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

BROLIŠKŲ RESPUBLIKŲ SANDRAUGOJE

TSKP Centro Komitetas, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas ir TSRS Ministrų Taryba nuširdžiai pasveikino Estijos TSR darbininkus, kolūkiečius, inteligentiją, visus darbo žmones didelio istorinio įvykio — Tarybų valdžios Estijoje atkūrimo 40-ųjų metinių proga.

Už didelius Estijos TSR darbo žmonių nuopelnus revoliuciniame judėjime, kovoje už Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos pergalę ir pirmosios pasaulio socialistinės daugianacionalinės valstybės — Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos stiprinimą, už didvyriškumą mūsųose su mūsų Tėvynės priešais ir laimėjimus kuriant komunizmą TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas apdovanojo Estijos TSR Spalio revoliucijos ordinu.

(TASS-ELTA)

Naujais darbo laimėjimais sutikti partijos suvažiavimą

Iš respublikos partinio aktyvo susirinkimo

Tarybų šalies komunistai ruošiasi partijos XXVI suvažiavimui. Naujomis darbo dovanomis ji pasitinka visi tarybiniai žmonės. Suvažiavimas bus istorinis įvykis šalies, visame tarptautiniame darbo žmonių gyvenime.

Birželio 4 d. Vilniuje įvyko respublikos partinio aktyvo susirinkimas. Jame apsvaistytas TSKP CK birželio plenumo išdavas bei respublikos partinės organizacijos uždaviniai. Įgyvendinant draugo L. Brežnevo nurodymus, kurie išdėstyti jo pranešime Plenumo, taip pat uždaviniai, siekiant tinkamai pasitikti TSKP XXVI suvažiavimą. Pranešimą padarė Lietuvos KP CK pirminis sekretorius P. Griškevičius.

Respublikos komunistai, visi darbo žmonės, buvo pažymėta susirinkime, kurį atlikti vienintelis pirminis TSKP CK birželio plenumo nutarimams, lenininiam mūsų partijos vadaus ir užsienio politikos kursui. Šį pirminį atspindi didžiulis politinis ir gamybinis pakilimas, nauji socialistinio lenkyniavimo suvažiavimo garbės užmojai, siekimas dėti visas pastangas baigiamųjų penkmečio metu, viso penkmečio uždavims sėkmingai įvykdyti.

Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečio išvakarėse dešimtys tūkstančių gamybos pirmūnų, šimtai brigadų, pamainų, barų ir cechų įvykdė penkmečio uždavimus. Daugiau kaip 120 pramonės įmonių jau pasiekė penkmečio plane numatytus gamybos ir darbo našumo augimo tempus. Per ketverius penkmečio metus į respublikos liaudies ūkį investuota 6,5 milijono rublių, beveik už 4 milijardus rublių atlikta statybos montavimo darbai.

Tačiau teigiamai vertindami šieną, 50 žmonių iš „Spartako“ fabriko, Statybinių medžiagų kombinato, Anykščių centrinės ligoninės, SMK, Rajono gamybinis ir agrochemijos susivienijimai nusiuntė ateitiesiems į pagalbą 4 automašinas.

mi tai, kas nuveikta, susirinkimo dalyviai kalbėjo ir apie neišspręstas problemas bei trūkumus. Ypač daug jų yra kapitalinės statybos srityje. Praėjusiais metais neįvykdytas pagrindinių fondų atidavimo naudoti planas. Neseniai įvykęs Lietuvos KP CK biuro išplėstinis posėdis apsvaistė kapitalinės statybos klausimus, numatė konkrečias priemones trūkumams pašalinti. Atsivėlgdama į sudėtingą uždavinį svarbiausioje respublikos statyboje — Mažeikių naftos perdirbimo gamykloje, Lietuvos KP Centro Komitetas priėmė nutarimą sutelkti šiam objektui papildomai žmonių ir materialinių resursų, pasinaudojant pramonės įmonių parama.

Ne mažiau sudėtingi uždaviniai keliama ir respublikos pramonės. Darbo efektyvumas čia turėtų būti žymiai didesnis. Įmonės ir susivienijimai, kaip ir anksčiau, papildomai įtraukia į gamybą nemažą darbininkų skaičių, nesirūpindami įgyvendinti pramoninių pramonės produkcijos prieaugių didinti keltant darbo našumą.

Šiandien nėra svarbesnio uždavinio, pabrėžė susirinkimo dalyviai, kaip siekti, kad kiekvienas gamybinis kolektyvas sėkmingai įvykdytų ir viršytų baigiamųjų penkmečio metų planą. Kiekvieno kolektyvo garbės reikalas — deramai sutikti partijos XXVI suvažiavimą, siekti vis geresnių gamybos rodiklių.

Partiniai, tarybiniai ir žemės ūkio organai, visi respublikos žemdirbių dirba įtemptai ir kryptingai, deda visas pastangas susidariusiems sunkumams įveikti, dešimtojo penkmečio uždavims įvykdyti. Nežlūrint šalto ir užsitusio pavasario,

visuose ūkiuose ir rajonuose įvykdyti sėjos planai. Džiugina vešlus vasarojus, dauguma žiemkenčių pasėlių. Respublikos žemdirbių įsipareigoja iš kiekvieno hektaro prikultti ne mažiau kaip po 28 centnerius grūdų. Visiškai realu, kad tai bus pasiekta.

Dabar pagrindinės žemdirbių pastangos nukreiptos šienapjūtės darbams. Iš esmės ji vyksta sėkmingai. Kartu ruošiamasi ir javų pjūtei. Liepos 1 d. duomenimis, respublikos ūkiuose darbu paruošta 89 procentai javų kombainų. Reikia, pabrėžta susirinkime, šį darbą užbaigti kuo greičiau, gerai pasiruošti darbiui net ir pačiomis nepalankiausiomis oro sąlygomis.

Augalinkystės ir pašarų gamybos sunkumai nastarsis šiais metais tiesiogiai atsilieps gyvulininkystės vystymo tempams. Tačiau tarybinės vyriausybės paramos, pasiaukojamo žemdirbių triūsio dėka didelė dalimi pavyko įveikti iškilusius sunkumus, išsaugoti gyvulių skaičių. Kartu buvo išsaugota bazė, kuri leis daugiau gaminti ir parduoti valstybei gyvulininkystės produktų baigiamaisiais dešimtojo penkmečio ir paskesniais metais.

Nemaža nuveikta partinio darbo srityje. Respublikos partinė organizacija per laikotarpį, praėjusį po TSKP XXV suvažiavimo, dar labiau sustiprėjo organizacinį ir idejinį atžvilgiu, išaugo komunistų aktyvumas ir jų atsakomybė už darbo kolektyvų ir visos visuomenės reikalus. Būsimą atskaitinę rinkiminę kampaniją turi padėti toliau kelti partinio darbo lygį.

Atskaitos ir rinkimai įpareigoja visapusiškai išanalizuoti partijos miestų ir rajonų komitetų, pirminių partinių organizacijų darbą įgyvendinant praktines priemones TSKP XXV suvažiavimo nutarimams įvykdyti. Čia pirmausia reikia domėtis, ar realizuotos visos priemonės gamybos efektyvumui didinti.

Daug reikės nuveikti propaguojant ir aiškinant TSKP CK birželio plenumo medžiagą, draugo L. Brežnevo pranešimą jame. Tam reikia naudoti visas propagandos ir masinės politinės agitacijos formas. Pirmiausia būtina partinio ir komlaunimo mokymo, darbo žmonių ekonominio švietimo sistemoje, paskaitose, pranešimuose ir pokalbiuose išaiškinti pagrindinius dešimtojo penkmečio rezultatus, ryškiai ir įspūdingai parodyti partijos kelią komunizmo kūrimo naujo etapo planų tikslus, uždavinius ir ypatumus.

Priimta rezoliucija, kurioje numatytos priemonės partiniam, ūkiniam, visuomeniniam-politiniam darbiui toliau gerinti.

Susirinkimo dalyviai užtikrino TSKP Centro Komitetą, jo Politinį biurą, asmeniškai draugą Leonidą Brežnevą, jog respublikos komunistai, visi darbo žmonės negailės jėgų, kad būtų išspręsti visi iškilę uždaviniai, dirbs taip, kad partijos XXVI suvažiavimas būtų sutiktas naujais laimėjimais visuose komunizmo kūrimo baruose.

(ELTA)

Dar ne paskutinės pradalgės

Praėjusią savaitę lyg tuštesnis buvo tapęs Kurklių miestelis. Buhalterė ar gyvulininkystės specialistas, kultūros darbuotoja ar medikė — tomis įtemptomis dienomis visi išskubėjo į talką kolūkiečiams krauti šieno. Giedra dieną dešimtys žemdirbių ir jų padėjėjų įvežė į daržines po 70–80 tonų presuotų ryšulių. Kai šeštadienį prailupo lietus, šieno dorotojai norom ar nenorom atsikvėpė, o kolūkio vyr. agronomas Leonas Kapušinskas anksčiau, jog į daržines įvežta beveik 500 tonų pašaro — taigi, šieno gamybos planas įpusėtas.

Negali kurkliciai pasigirti šienapjūtės sparta. Pačia naujausia, našiausia žolės doravimo technika jie neapsirūpinę. Todėl vidutiniškai darbai tempiasi pasiekiamai, mechanizatoriai atkakliai trūkstiant. Daug pasidarbavo traktorininkai Vytautas Zakarauskas, Stasys Leita, broliai Juozas ir Jonas Versuliai, traktorinėmis šienapjovėmis suguldydami žolę į pradalgės. Šiandien jie baigia pjauti pievų ir daugiamėčių žolių plotus. Bet ankštoka būtų sakyti, jog šios pradalgės jau paskutinės. Kolūkiečių žvilgsniai krypsta į slėnius ir daubas prie Virintos, pamiškes, pelkutes. Čia irgi priaugę vešlios žolės. Kur įmanoma, bandys ją pjauti šienapjovėmis, o kur per statūs šlaitai ar per klampios lomalės — teks iš peties dalgius pamatuoti.

Labai svarbu džiūstančią

žolę sparčiai ir dažnai varlyti. O šiam darbiui technikos kolūkyje stokoja. Su dideliu vargu darbymečio išvakarėse pavyko suremontuoti senus E-247 tipo varlytuvus. Su jais darbuojasi mechanizatoriai Jonas Colka ir Vytautas Karalius.

Patyrusių mechanizatorių Jono Kuktos ir Broniaus Slaito valdomi nauji presai dirba sklandžiai, sparčiai. Tačiau, kaip ir daugelyje rajono ūkių, čia baigiasi špagato ištekliai. Jei šiandien ryte nepavyks jo gauti daugiau, ar tik neteks krauti į tralus palaidą šieną...

Nepaisant šių sunkumų, kolūkio specialistai yra pasirūpę kuo daugiau šieno įvežti į daržines, jei tik bus palankūs orai, nes žiemą šis vertingas pašaras jokių kitų lengvai nepakeičiamas. Šieninio gamybos uždavio kurkliciai įvykdė, suslėgę jo 500 tonų. Nelengva buvo užtikrinti gerą jo kokybę: stokojant našesnių smulkinimų, tranšėja lėkiai pilnėja. Šeštadienį, nepaisydami dulkiančio lietaus, kolūkiečiai baigė užraugti ir tokios pat talpos silosos tranšėja. Geriausia žolę silosuoti nesukubama. Juk prieš akis dar upelių, pakrančių, pamiškių šienavimas. Ten subijojusios prastinės žolės ir tiks būtent silosui. Be to, raugintų pašarų išteklius numatyta gerokai pagraisinti, per įvairpūte silosuojant smulkintus šiaudus su atolu.

D. Binkys

„K. d.“ koresp.

ŽINIOS apie žemės ūkio darbus rajono ūkiuose

1980 m. Ilepos 7 d. (procentais)

Ūkio pavadinimas	Nušienauta viso ploto	T. sk. šienai, šienai	Pagaminta šieno	Pagaminta šienainio	Pagaminta žolės miltų	Ūkio pavadinimas	Nušienauta viso ploto	T. sk. šienai, šienai	Pagaminta šieno	Pagaminta šienainio	Pagaminta žolės miltų
Andrioniškis	80	100	45	*	40	Skiemonys	72	87	45	50	*
„Anykščių šilėlis“	90	100	50	100	23	Surdegis	76	86	60	100	58
„Ateitis“	66	87	47	17	*	Svėdasai	86	100	58	100	49
„Atžalynas“	65	100	62	38	*	„Svyturys“	95	91	40	64	27
„Aukštakalnis“	88	100	47	62	58	„Už taiką“	84	100	40	100	4
„Aušra“	95	97	59	69	*	„Vienybė“	83	80	68	*	*
Cerniachovskio	62	89	27	*	*	Jakšiškio t. ūkis	74	100	64	80	*
„Gimtoji žemė“	74	100	57	45	*	Naujasodžio t. ūkis	81	100	64	100	*
„Gintaras“	72	100	48	100	*	Raguvėlės t. ūkis	93	98	56	100	*
K. Staro	76	100	51	66	61	Stakūniškio t. ūkis	90	100	95	100	*
Kurkliai	81	100	60	100	*	Sodininkystės t. ūkis	96	100	62	106	*
„Lenino keliu“	93	89	44	*	54	Elmininkų eksp. ūkis	62	67	20	43	41
Levaniškis	93	100	78	*	80	Aknystų pagalb. ūkis	100	100	49	*	*
M. Melnikaitės	81	80	37	*	*	RAJONE:	79	93	52	67	40
„Nevežis“	91	87	62	100	5	* — neturi plano.					
„Pirmyn į komunizmą“	95	100	66	100	*	Anykščių rajono valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis					
„Puntukas“	79	85	51	*	*						

LANKOSE TALKININKAI

Permainingi šią vasarą orai. Palijus šieno dorotojams nėra ko veikti. Užtat, vos pusdienį pašildys saulė, pūstelės džiovinantis vėjas — lankose vienu metu išdžiūsta dešimtys tonų šieno. Tokiomis valandomis kiekvienam ūkiui praverstų dešimtys automašinių ir tralių, šimtai krovėjų.

Įtemptomis darbymečio dienomis į talką žemdirbiams išvyksta gausūs žmonių būriai iš rajono centro įmonių bei įstaigų. Padeda šieno dorotojams ir apylinkių kultūros, švietimo, medicinos įstaigų darbuotojai.

Praėjusią savaitę didelės talkininkų jėgos buvo sutelktos „Ateities“ kolūkyje. Čia dvi dienas trisė, krau-

dami šieną, 50 žmonių iš „Spartako“ fabriko, Statybinių medžiagų kombinato, Anykščių centrinės ligoninės, SMK, Rajono gamybinis ir agrochemijos susivienijimai nusiuntė ateitiesiems į pagalbą 4 automašinas.

Aukštakalniečiams praėjusią savaitę šieną vežti padėjo Troškūnų 2-osios KPTM, Miškų ūkio darbuotojai. Statybos ir remonto valdybos žmonės su savo automašina darbavosi „Aušros“ kolūkyje. Talkininkų bei automašinių iš miesto įmonių, organizacijų sulaukė Cerniachovskio, „Puntuko“, K. Staro, „Svyturio“ kolūkiai ir kiti rajono ūkiai.

D. Bartkus

Jau antra vasara be jo žydi liepos, spindi Sventosios vinių, bėga į vasarvydžių virpančias tolumas keliai... Dar vienu kovotoju už laisvę, už šviesią dabartį sumažėjo tas metų šarma pasidabrintomis galvomis, atlaikiusių rūšius išbandymus Didžiojo Tėvy- nės karo ir kovų už Tarybų valdžią veteranų būrelis. Jau be jo ateina jie tylos minu- te pagerbti kritusiųjų, be laiko išėjusių, jau ir jis at- gyja tik prisiminimuose...

Rolandas Paltinis, kai bū- na Anykščiūose ir turi bent kiek atspėjamo laiko, nuskub- ba į kapines padėti gėlių ant savo tėvo kapo, mintimis pasikalbėti su juo, tylomis pastovėti šalia antkapio su akmenyje sustingusiais to- kiems pažįstamais ir savais bruožais. Sunku, labai sun- ku susitaikyti su tuo, kad jo jau nėra, kad niekada neiš- girs gyvų tėvo žodžių, nie- kada jau nepasitiks šiltas, ramus ir kartu klausiantis „kaip tau einasi, sūnau?“

„Karakumų ir Kyzylkumų smiltynuose statomos pirmo- sios Mary VRE — Karaku- llo elektros tiekimo linijos atramos. Nauja daugiau kaip 360 kilometrų ilgio elektros tiekimo linija dar šiais me- tais pradės tiekti šiluminės elektrinės elektros energiją Jungtinei Vidurinėje Azijos sistemat.“

...Iš Charkovo į Baikalo — Amūro magistralę zonoje veikiančioms daržininkystės ūkiams išsiųsta didelė virš- planinė traktorinių savae- gių važiuoklių siunta. Sie spartūs agregatai gerai pri- taikyti naudoti nelengvomis šiaurės sąlygomis. Vist pagrįdiniui mazgai pagaminti iš specialaus alusparaus plie- nio, kabinose palaikomas rei- kiamas mikroklimatas. Nau- dojamą įvairius užkabin- muosius įtaisus, savaeigę važiuokle galima atlikti įvairias gamybines operaci- jas. Joms nebaisios stačios atšalaitės ir kitos sunkiai pravažiuojamos vietos.

...Nauja mašina, sukurta Taškente, įgalina kasant šu- linius apsieiti visiškai be rankų darbo. Trys dienos — ir šulinys nugulinės gvyli- ninkystės ganyklai aprūpinti vandeniu iškastas. Įgulą su- daro du žmonės. O ankstes- nę šulinių kasimo mašiną aptarnaudavo keturi. Nauja mašina gali kasti 76—130 centimetrų skersmens šuli- nius.

...Pertvarkius sodininkystę pramoninių pagrindu, Bal- tarusijoje bus galima grei- čiau didinti vaisių ir uogų gamybą. Įsteigtas respubli- kinis sodininkystės trestas, kurio žiniai perduota 17 spe- cializuotų tarybinių ūkių.

(TASS-ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

Priligsnis. Net ir tada, kai gyventi buvo likusios tik ke- lios dienos, tėvas vis dar do- mėjosi, kas gero, kas naujo kolūkyje, kaip sekasi Rolan- dui darbas, kaip laikosi anū- kėlis Edgaras ir ką tik gi- musi Rūtelė... Ne, jis neuži- mindavo apie savo ligą, apie mirtį, nors, veikiausiai, nu- tuokė, kad ta liga nepagydo- ma, kad pasveikti beviltiš- ka. Pamatęs savo artimųjų ar atėjusių aplankyti draugų akyse sunkiai nuslepimą širdgėlą, jis net bandydavo juokauti, norėdavo kartu su jais prisiminti tai, kas švie- su ir gera.

Baltos palatos sienos, į langą barbenantis rudens lietus, prie stiklo prigludęs saulėlydžio varšomis žaiža- ruojantis vėjo nuplėštas kle- vo lapas ir ligos iškamuotas, su kančių pagilintomis raukšlėmis čia prarandantis, čia vėl atgaunantis sąmonę, vis dar bandančio nepasiduoti piktai lemčiai tėvo veidas. Šis vaizdas ryškiai, skaus- mingai ryškiai, dažnai, ne- suskaičiuojamą daugybę kar- tų iškyla Rolandui prieš akis. O paskui sūnui regisi jau karstie gulinčio tėvo ran- kos. Tos didelės, geros ran- kos, į kurias nusitverus ne- būdavo baimės iš pasakų i kūdikystės dlenas atėjusios raganos, velniai, šmėklos, kurios būdavo tokios tvir- tos ir kartu švelnios, galin- čios apginti, priglausti, būti dosnios. Bežiūrint tada į tas bejėgiškai ant krūtinės su- nerias rankas, pagalojus apie tai, kad jau niekada jos neatrinks duonos, neatvers durų, neatskleis knygų, sprangus gumulas tvenkėsi krūtinėje, drėko akys. Tąkart stovinčiam prie tėvo karsto sūnui dingtelėjo galvon, jei- gu jis būtų poetas, būtinai parašytų eilėraštį apie tėvo rankas, kurios tiek nuveikė, buvo geros ne tik artimie- siems. Kurios platino atsi-

šaukimus ir kėlė raudoną ve- liavą, spaudė ginklą ir nešė iš mūšio lauko sužeistą draugą, kurios rinko stojan- čių į kolūkį valstiečių pareiš- kimus, nebojo jokio darbo, sodino medžius ir gėles, bu- vo jautrios ir švelnios gė- riui, nepakančios ir kietos blogiui. Tos rankos vertos būtų skambių posmų...

O kokie buvo paskutiniai tėvo žodžiai? Juk tiek daug jis yra kalbėjęs, pasakojęs. Bet tomis paskutinėmis die-

kė tąsyk Rolandas. Žinoda- mas, koks tėvas kuklus ir nemėgstantis pagyry žmo- gus, sūnus tada nutylėjo, jog daug kuo norėtų būti panašus į jį, visada žavėju- sį savo valia, išstverme, pa- reigingumu, paprastumu ir mokišumu bendrauti su žmo- nėmis. Būna, deja, būna dar net ir komunistų tarpe tokių, kurių žodžiai skiriasi nuo darbų, kurių, dangstydamie- si skambiomis frazėmis, vi- sų pirma galvoja tik apie

džiai apie jį, kaip jauną, darbštų ir pareigingą, išma- nančį savo darbą specialis- tą. Džiugino tėvą ir aktyvi sūnaus pozicija gyvenime, juk jis niekada nesikratė komjaunuoliškų įpareigoji- mų, visuomeninės veiklos. Negalėjo nesidžiaugti tėvas ir tuo, kad Rolandas atėjo dirbti į kolūkį, kurį jis par- tijos pavedimu kūrė, kur tais neramiais laikais ragino Ku- nigiškių, Malaišių, Jotkonų, Vaitkunų ir kitų kaimų vals- tiečius išarti ežias, žemę dirbti išvien.

Tuomet Rolando dar nebu- vo, jis kiek vėliau atėjo į šį pasaulį. Tokį permainingą, prisikėlusį iš pelenų ir griu- vėsių, skausmingai, priešaky- je žengusiųjų gyvybių ir kraujo kaina siekiantį Lai- mės žiburio. Tik iš tėvo, mo- tinos pasakojimų Rolandas žino, kokios neramios, nere- tai labai žiurpios buvo po- kario, pirmųjų kolektyvizaci- jos metų naktys ir dienos, kaip tarybinių aktyvistų ir net tų, kurie tik džiaugdavosi nauju gyvenimu, tykodavo mirtis, kaip degdavo į kloji- mus sukrauti javai, degdavo duona. Kiek kartų banditai kėsinosi į tėvo gyvybę, vieną naktį atsėlinę į pačius Svė- dasus padegę namą, kur gy- veno Paltinai, tikėjosi, kad liepsnose suplėškės komunis- to šeima. Mažai trūko, kad ir paties, ką tik atėjusio pa- saulin Rolando gyvybę, ta- da, kai ji vežė iš gimdymo namų į Svėdasus, būtų nu- traukusi pasalūniška bandi- to kulka. Tykojo tie krauga- riai sugulę pakely, prisiden- gę mišku...

Ne, tų laikų dar nesiekia Rolando atmintis, jo karta nepatyrė priespaudos, išna- dojimo, nematė karo, nepa- luto pokario žudynių siau- bo... Kai prisimeni tėvo pa- sakojimus, apie tą laikotarpį bylojančias knygas, kino fil- mus, tiesiog sėbiesi, kiek

reikėjo tada ryžto, išstver- mės, drąsos tiems, kurieėjo priešakinėse eilėse. Ir tik ne- paprastas tikėjimas savo idėjų teisingumu, troškimas re- gėti savo kraštą laimingą, šviesų, matyt, teikė atkaklu- mo, jėgų jiems, kurie, anot Jono Biliūno,ėjo sunkų erš- kėčiais išklotą kelią,ėjo au- kotų savo gyvybės už žmo- nių laimę, užmiršdami patys save...

Gyvenimas reikalavo aiš- kiai apsispręsti, kur ir su kuo eiti, gyvenimas — kova grūdino tėvą kaip geležį žaizdre ir šaltame vandeny. O tą tiesų ir vienintelį kelią jis, matyt, pasirinko anksti, dar tada, kai jam, bežemio valstiečio sūnui teko patir- ti samdinio dalią, kai her- naudamas suartėjo su Obe- lių komunistais-pogrindini- kais, kad po kiek laiko ir pats taptų komunistu.

Karas! Vien jau šitas žo- dis, bausis ir grėsmingas, privertė krūptelti. Kai Ro- landui buvo virš dvidešim- tės, jis, kaip ir daugelis bendraamžių, sėdėjo aukš- tosios mokyklos auditorijoje, mokėsi, o tėvas, būdamas tokių metų, išėjo į frontą, paėmė ginklą į rankas. 16-oji Lietuviškoji divizija, artilje- rijos pulko žvalgas, žūbi- tinių susirėmimų su hitleri- ninkais akimirks. O paskui sunkus sužeidimas, keli mė- nesiai ligoninėje. Grįžo tė- vas iš karo, kartu su kovi- niais apdovanojamas pasi- nešdamas ir liūdnuos prisi- minumus sukeliantį suveny- rą — hitlerininkų minos sko- veldrą, vos jam neatėmusia gyvybės, įstrigusią paširdy ir karo lauko ligoninės chirur- gu ištraukta vos ne iš nu- mirusių prisikėlusiam kariui... Rolandui baisu būdavo pain- ti j rankas tą skoveldrą, ta mirtį nešusį metalo gabalėlį.

nebebuvo pusi.

APYBRAIŽA GĖLĖS ANT TĖVO KAPO

Vygandas Račkaitis

nomis jis daugiausia tylėda- vo, sukančes dantis slopino aima. Tuos reikšmingus, įsimintinus žodžius sūnui jis buvo pasakęs anksčiau, dar vasarą, kai Rolandas buvo priimtas kandidatu į TSKP narius. Tada tėvas neseniai buvo paguldintas į ligoninę, niekas, tuo labiau jis pats, nesilikėjo, kad jau nepasi- kels. Atėjusiam jo aplankyti Rolandui ir papasakojusiam, kad jį šiandien ūkio komu- nistai savo susirinkime vien- balsiai nutarę priimti į TSKP narius, stipriai paspaudė de- šinę ir džiugiu balsu pasa- kė:

— Gerai, sūnau! Aš ti- kiu, kad tu būsi principin- gas, doras, pasišventęs savo darbui ir pareigai komunis- tas. Būk ryžtingas, niekada nepalūžk, bet ir neišpuik, būk dėmesingas žmonėms.

— Taip, tėve, aš supratau, ką reiškia būti komunistu. Manau, kad tau neteks rau- donuoti dėl manęs, — atsa-

asmeninę gerovę, mano, kad įsakmus, nepripažįstantis ki- tų nuomonių tonas kelia jų autoritetą. Ne, tėvas buvo ne toks, savo žodžius jis pa- remdavo darbais, vardan idė- jos ne kartą rizikavo gyvy- be,ėjo ten, kur siuntė par- tiją, jam nerūpėjo karjera, sūnus niekada nesuabejojo tėvu kaip komunistu, net ir žvelgdamas į jį tuo jaunve- tei būdingu kritišku, viską pasveriančiu žvilgsniu. Taip, Rolandui iš tiesų norėjosi būti daugeliu tikram komu- nistui priskirtinų brovų pa- našiu į tėvą, ir galvojo, kad apie tai nebūtina kalbėti, kad tai jis įrodys gyvenimu, kad tėvas dar galės ne kar- tą pasidžiaugti juo.

Džiaugėsi jis Rolandu, ei- nančiu tiesiu keliu, nesibla- kančiu, nepasiduodančiu abe- jingumui, ir iki šiol. Sildė geri atsiliepiamai apie sūnų, jam tarnaujant Tarybinėje Armijoje ir studijuojant Lie- tuvos Veterinarijos akade- mijoje, geri ūkio vadovų žo-

RAJONE, SU kuriuo lenktyniaujame

Geriausią jaunoji zootechnikė

Susumavus 1979 metų socialistinio lenkty- niavimo rezultatus, A. Misiūnienė, dirbanti „Auš- ros“ kolūkyje, buvo pripažinta geriausią jaunoja zootechnike Rokiškio rajone. Gamybos ir mokslo pirmūnų saskrydyje jai įteiktas komjaunimo ra- jono komiteto prizas.

Kandidatė į TSKP narius Aušra Misiūnienė, kurią matome Rokiškio rajono laikraščio „Spalio vėlavas“ korespondento Algirdo Zibolio nuotrau- koje, yra kolūkio liaudies kontrolės grupės narė, aktyvi visuomenininkė.

Dvi komjaunimo-jaunimo brigados yra Rokiškio eksperimentinėje konservų gamykloje. Jos tarpusavyje lenktyniauja. Kiekvienas komjaunuolis turi visuomeninį įpareigojimą. Lenininės atestacijos „Draugas Leninai, aš Tau raportuoju“ komisija, kuriai pirmininkavo jmo- nės pirminės partinės organizacijos sekretorė Donata Sarkanienė, atidžiai peržiūrėjo kiekvieno VLKJS nario kompleksinio plano 1979 metais įvykdymą, nagrinėjo priežastis, kodėl vienas ar kitas to plano punktas liko neįgyvendintas. Komisija apibendrino visų komjaunu- lių darbą, išvadas ir pasiūlymus išdėstė susirinkime.

Visi komjaunuoliai turi kompleksinius šių metų pla- nus, gana sėkmingai juos vykdo. Apie tai rašoma tr- jmonės sienlaikraštyje „Gamybininkas“.

NUOTRAUKE: saldinių gamybos ceche dirbanti komjaunimo-jaunimo brigada. Iš kairės — darbininkės Edmunda Bieliūnaitė, Diana Erslovaitė, brigadininkė Danutė Barkauskaitė ir Gražina Bylaitė. Buvusios Kauno maisto pramonės technikuomo auklėtinės, konditerės Da- nutės Barkauskaitės vadovaujamos merginos — drau- giškas, darbštus kolektyvas, gerai vykdančias planus, so- cialistinius įsipareigojimus. Jau dabar aišku, kad penk- mečio gamybinę užduotį bus įvykdyta žymiai anksčiau, negu numatyta plane.

A. Zibolio tekstas ir nuotr.

Kol suspurda žuvys tinkluose...

Plačiai tarp žaifaskarių pušynų išsibarstę tyvuliuoja Molėtų rajono Armonių žuvininkystės ūkio tvenkiniai. Į šiuos taisyklingais pylimais kvadratais padalintus dirbtinius baseinus be perstojo liejasi srauniosios Zeimenos vandenys. Molėtiškiai žuvininkai juose kasmet išaugina po keletą šimtų tonų karpių, peledžių, vaivorykštinių upėlačių.

Armonys — vienas iš dvidešimties respublikos specializuotų ūkių, kuriuose pramoniniu pagrindu auginama įvairių rūšių žuvis. Pastaruoju metu ypač sparčiai vystoma pati rentabiliusia ir intensyviausia šaka — tvenkinų žuvininkystė. Respublikoje dabar yra per šešis tūkstančius hektarų žydrųjų plotų, kuriuose pernai žvejai išaugino ir pardavė vartotojams apie 20 tūkstančių centnerių žuvis — beveik pusę vidaus vandenyse gautos produkcijos. Siemet prekybininkai rudeninių valksnų metu gaus žuvis ketvirtadaliu daugiau.

Ir nors tvenkiniai neapsaugoti nuo gamtos išdaigų, ūkiai apskritai sėkmingai atlieka planines gamybines užduotis. Antai, Prienų rajono Išlaužo žuvininkystės ūkio tvenkiniuose jau daug metų gaunama po 16—20 centnerių žuvis iš hektaro. Išlaužiečiai — sąjunginės liaudies ūkio pasiekimų parodos dalyviai.

Zvejo sėkmė priklauso ne vien tik nuo gero oro. Tvenkininkai atlieka intensyvią veislinį selekcinį darbą.

Naujų vertingų žuvų auginimo biotechnikos tobulinimas bendradarbiaujant su respublikos ir šalies mokslininkais davė teigiamų rezultatų. Jau dabar auginami žymiai produktyvesni veislių karpių hibridai. Siemet dirbtiniu būdu išinkubuoti ir natūraliai išnaršinta apie 90 milijonų karpių mailiaus. Tai geras pagrindas rudeninei žvejybai. Sėkmingai vyksta eksperimentai Elektrėnų vandens saugykloje. Čia aklimatizuojami augalais mintantys amerikietiški bufalai, ešeriai, pasižymintys geromis maistinėmis savybėmis ir greitais bei dideliais priesvoriais. Daugiau kaip pusšimtis hektarų auginimo tvenkinų elektrinės pašildytose vandenyse atveria geras galimybes didinti čia veisiamų žuvų produktyvumą.

Neblogi ir ežeruose metančių tinklus žvejų laimikiai. Kai kurie ūkiai jau iš kiekvieno jų hektaro gauna net po 25 kilogramus žuvis.

Ne už kalnų ir rudeninės žūklės metas. Žvejai jam ruošiasi labai atsakingai. Žinoma, kad konvejeris tvenkinys — prekybos veikty be didesnių sutrikimų, reikalinga ir prekybininkų parama. Siemet jie priimti šviežią žuvį pasirodę žymiai geriau. Kaune įrengti didelės talpos specializuoti sandėliai, nebus nuskriausti ir Panevėžio, Šiaulių bei rajonų gyventojai.

Dainius Ručinskas
ELTOS koresp.

Vieninga darbinio mokymo sistema

TSKP Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos nutarime „Dėl bendrojo lavinimo mokyklų moksleivių mokymo, auklėjimo ir jų ruošimo darbei tolesnio tobulinimo“ akcentuojama, jog visuotinio privalomo vidurinio mokslo sąlygomis būtina siekti, kad darbinis moksleivių darbinis mokymas, auklėjimas ir profesinis orientavimas atitiktų padidėjusius visuomeninės gamybos ir mokslinės-techninės pažangos reikalavimus.

Pirmasis darbo žinias ir įgūdžius mažylis gauna šeimoje ir ikimokyklinio auklėjimo įstaigose. Daugelyje šeimų pirmasis užduotis (sutvarkyti savo žaislus ir kambarį, ką nors padėti suaugusiems) vaikai gauna, eidami penktuosius-šeštuosius gyvenimo metus. Tačiau tos užduotys dažniausiai būna atsitiktinės, nesisistemos. Vieną kartą vaikui skiriami vieni darbai, kitą kartą — kiti. Dar blogiau, kai tėvai ir kiti šeimos nariai, ko nors iš vaiko reikalaudami, nemoka išlaikyti vienodos linijos. Suaugusieji turi suderinti savo reikalavimus.

Žymiai daugiau pagalbos tėvams, mokant juos organizuoti darbinį — auklėjimą šeimoje, turėtų suteikti ikimokyklinio auklėjimo specialistai, pradinėjų klasių mokytojai tėvų pedagogikos fakultetų užsiėmimuose.

Patekęs į mokyklą, vaikas dažnai netenka bet kokių darbinio auklėjimo šeimose, nes dalis tėvų mano, kad vaikai pradėjus lankyti mokyklą, toliau ji turi auklėti vien mokytojai. Antra

vertus, naujuose, su visais patogumais butuose ne taip jau lengva ir rasti vaikams darbo. Geresnės sąlygos darbiniam auklėjimui yra kaimo vietovėse.

Pamilti darbą, matyti jamę gerį ir grožį, jausti moralinį pasitenkinimą jau daug metų moko mokinius Mickūnų pradinės mokyklos mokytoja J. Juodgalvienė, Dvarelių pradinės mokyklos mokytoja J. Sirgedienė, Anykščių II-osios ir J. Biliūno vidurinių mokyklų mokytojos V. Rudokienė, A. Daugilytė, A. Zukauskienė, Z. Pajarskienė.

IV-VIII klasių mokiniai per darbų pamokas supažindinami su sudėtingesniais buities ir techniniais darbais: mergaitės mokosi megzti, siūti, tvarkyti butą, gaminti valgi, berniukai — medžio, metalo apdirbimo, elektrotechnikos darbų, nagrinėja žemės ūkio mašiną.

Gerai sutvarkyti techninių ir buities darbų kabinetai J. Biliūno, Anykščių II, Kavarsko, Skiemonių vidurinėse, Andrioniškio, Užuožerių, Raguvėlės aštuonmetėse mokyklose. Standien su pagalba kalbama apie buities ir techninių darbų mokytojus R. Meliūnaitę, K. Gribulį, V. Palioką, D. Petronį, J. Zabuolių, St. Repeckienę, A. Mikoliūną ir kitus.

Kaimo vietovių vidurinių mokyklų IX-XI klasių moksleiviai mokomi dirbti traktorais, kombainais, kitomis žemės ūkio mašinomis, čia einamas ir agrotechnikos pagrindų kursas, gyvulininkystės fermų mechanizavimo kursas, automobilizmas. Tai

padeda priartinti kaimo vidurinių mokyklų moksleivių prie tų džiaugsmų ir rūpesčių, kuriais gyvena tėvai, gimtojo ūkio žemdirbiai.

Siais mokslo metais visose vidurinėse mokyklose įvestas sustiprintas profiluotas darbinis mokymas. Anykščių II-osios ir J. Biliūno vidurinių mokyklų IX-XI klasių moksleiviai mokosi cechoose: berniukai — automobilizmo, mergaitės — siuvimo, kulinarijos, mašinraščių.

Reikia pasakyti, kad IX-XI klasių sustiprinto darbinio mokymo bazė kol kas dar labai silpna. 1979 m. kovo mėn. 22 d. Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas priėmė sprendimą, pagal kurį visoms mokykloms patvirtinti moksleivių darbinio mokymo ir materialinės bazės stiprinimo šefai. Jie privalo padėti įrengti mokyklose darbinio mokymo kabinetus, remontuoti patalpas, neatlyginamai perduoti mokyklai įrengimus, medžiagas ir t. t.

Troškūnų, Skiemonių, Viešintų vidurinėse mokyklose kasmet turtinama profiliuoto darbinio mokymo materialinė bazė: apsirūpinama vaizdinėmis bei techninėmis priemonėmis, traktoriais.

Visose mokyklose trūksta agregatų, šaltkalvių ir kontrolinių matavimų prietaisų komplektų laboratorijoms bei praktikos darbams, nėra išskirta patalpų montavimo-dėmontavimo darbams atlikti.

Tačiau darbinis lavinimas neapsiriboja tik darbų ir praktikumų pamokomis. Turbūt, nėra tokio dėstomo dalyko, kurio nebūtų galima panaudoti darbiniam mokymui. Tačiau diferencijuoti mokymą, esant klasinei mokyklinei sistemai, turint gana primityvias mokymo priemones, gana sunku. Nukentėję gabesnieji mokiniai, kuriuos tarsi suniveliuotame su visais. Nereikia į kurią nors techninę ar meninę veiklą linke ypač gabūs mokiniai įprastinėmis sąlygomis lieka vidutinių būryje. Ta padėtį nors iš dalies galėtų pataisyti fakultatyvai, užklasiniai užmokykliniai užsiėmimai. Jaunimui techninių būrelių gali atskleisti ir ugdyti mokinių

sugebėjimus, padėti argumentuotai pasirinkti profesiją. Ypač svarbus toks ryšys tarp darbų pamokų ir techninių užklasinio užmokyklinio užsiėmimų. Visose rajono mokyklose veikia techniškieji būreliai, tačiau jie labai negausūs (foto, jaunųjų fizikų, radistų ir kt.). Iš aštuonmetėjų mokyklų lie sukurti tik Traupio ir Zaliosios aštuonmetėse mokyklose. Rajono mokyklų techniniuose būreliuose dalyvauja tik 7 proc. visų moksleivių. Visose aštuonmetėse mokyklose galėtų būti mechanizatorių, zootechnikų, jaunųjų agronomų būreliai, kuriems vadovautų vietos ūkių specialistai.

Žymiai daugiau darbiniam augančios kartos lavinimui gali pasitarnauti visuomenei naudinga mokinių veikla, organizuojama klasių kolektyvuose, mokinių organizacijose. Pavasarį ir rudenį mokiniai daug dirba ūkiuose, tačiau tvarkant mokyklų teritorijas, dar daug apsiliečimo. Neretai apsiribojama tuo, kad moksleiviai retkarčiais nušluoja kiemą, surenka popiergalius. Pavyzdiną, su gražiai prižiūrimais želdiniais, mokyklos aplinka turėtų mokytį vaikus tvarkinimo, skiepyti meilę tvarkai ir grožiui.

Kiekvienas pedagogas gerai žino, kad, norint išmokyti dirbti, reikia... dirbti. Tai gi, norint savo mokinius išugdyti darbščiais ir pareigingais, šeiminkiniškais, reikia kartu su mokinių aktyvu organizuoti tikrą, rimtą kasdieninį darbą.

Darbinis mokymas vyksta vasaros atostogų metu gamybinėse brigadose, darbo ir poilsio stovyklose, jungtiniuose pionierių būriuose. Džiugu, kad kasmet vis daugiau moksleivių užimtų visuomenei naudingų darbų. Rajono mokyklose šią vasarą veikia 44 jaunosios stovyklos ir brigados.

Vieninga darbinio mokymo sistema turi būti kuriamą visoje vaiko aplinkoje. Ji turi prasidėti kiekvienoje šeimoje, ikimokyklinio auklėjimo įstaigoje, nuo pat pirmųjų mokinio atėjimo į mokyklą dienų.

D. Pūžlienė
Mokyklų inspektorė

GĖLĖS ANT TĖVO KAPO

atkelta iš 2 pusl.

Grįžo tėvas į gimtuosius Obelius, bet savos sodybos vietoje rado tik pelėnų ir degusių krūvą. Nei tėvų, nei brolių, seserų... Neaplenkė jų žiauri, negailestinga mirtis, visam laikui atėmė karas. Gal tada jau sublizgo pirmos sidabro gijos tėvo pasmilkinuose, o gal tomis bemiegėmis, kruvinus banditų pėdsakus slepiančiomis naktimis, kai jis dirbo Svėdasų valsčiaus partorgu ar stojo buržuazinių nacionalistų nužudytą savo draugo LKP Rokiškio apskrities komiteto propagandisto Vytauto Barono vieton?.. Vaidėdavo tada tėvas po Svėdasų ir Kamajų krašto kaimus, kalbėdavosi su valstiečiais apie naujo gyvenimo pranašumus, aiškindavo apie gyvenimą kolūkiniame kaime, tikėjo šviesesniu, gražesniu rytojumi ir tą tikėjimą sėklą stengėsi pasėti dvejojančių, nežinančių kur pasukti širdyse. Pagrindinis tėvo ginklas tasvok buvo tiesus ir tvirtas, išskleidantis abejones, patraukiantis komunisto žodis. Bet susitikus su priešais, reikėdavo į švįr atsakyti šūviu. Prabilavo, neretai prabilavo tada ir šautuvai, automatai, granatos...

Tačiau Rolandas neprisimena tų dienų, jam sunku įsivaizduoti tėvą, vilkintį tarybinio kario uniformą, kartų su liaudies gynėjais tūnantį pasalose, ryžtingai nuspaudžiantį revolverio gaiduką, ugningai kalbantį pypkių prislalintoje, blausia žibalinės lempos šviesa apšviestoje gryčioje. Jo atmintyje tėvo paveikslas regisi ramių, į vienas kitą panašių žiokladienų tėkmėje. Stai jis

apžergęs mopedą, kas rytą bėrba į savo paskutinę darbavietę — Autokelių valdybą, stai sodina vaismedžius ir gėles sode, stai išėjęs į balkoną žavisi akinančiais žaibo zigzagais juodame audro debesyje... Ir tame tarp daugybės buities, kasdienybės detalių išskylančiame tėvo paveiksle nieko nepaprasto, ko nors išskirtino. Ne tam jis ėjo priešakinėse eilėse, kad paskui būtų pranašesnis, visa galva aukštesnis už kitus. Ir tas tėvo paprastumas, kuklumas Rolandą žavė ne mažiau už savo laikų jo parodytą ryžtą, drąsą, didvyriškumą...

Greitai bėga metai Rodos, visai neseniai Rolandas šventė absolytų išleistuves, atsisveikino su kurso draugais, o stai jau trys metai, kai jis dirba „Lenino keliu“ kolūkyje. Tapo šis ūkis savas čia gyvenančių žmonių džiaugsmas ir rūpesčiai, besikuprojančiomis kalvomis ir kloniais, tavais banguojančiais laukais ir pajarės, pamalaisės lankomis. Susitinka Rolandas ir su pirmaisiais kolūkiečiais, kurie mena jo tėvą, čia atvokusį steigti kolūkio, įtikinėjusio čionykščius valstiečius, kad ateityje žemdirbiai gyvens pasiturintai, nieko netrūksią ant jų stalo, teretiek tik visiems susitelkti, neboli pradžioje pasitaikančių sunkumų, mylėti ir išvien dirbti žemę... Dabar tie kolūkiečiai prisipažįsta, jog ne vienas šyptelėjo, girdėdamas tokias kalbas, juk damas tokias tada patikėti, sunku buvo tada patikėti, svajoti apie tokią dabartį. Ogi dabar, pats matai, teisybė sakė tavo tėvas, išnaršavo, kaip iš delnų išskaitė, ko gi mums trūksta, tik gyvenk ir norėk...

Užsukdavo tėvas į „Leni-

no keliu“ kolūkį ir tada, kai jau nedirbo vadovaujančio partinio darbo. Džiaugsmu nušvėdavo jo akys, kai pamatydavo iškilusius naujus visuomeninius pastatus, vietoj sukrypusių šiaudastogių trobelių naujas sodybas, laukuose gaudžiančius galingus traktorius, vietoj nepravartuojamų, ratų išmaltų keviškių — plaučius žvyrkelius. Ir kaip malonu būdavo išgirsti, kad ūkyje sėkmingai įdiegiamos mechanizacijos naujovės, didelis dėmesys skiriamas laukų derlingumui, didinimui, melioracijai, visuomeninių pastatų statybai, ūkio ekonomikos stiprinimui. Rūpėdavo tėvui susitikti su ūkio vadovu Aleksandru Slavensku, prisiminti tais sunkiais pokario metais užsiėmusią draugystę, kai suartino juos vienas tikslas, viena svajonė. Rūpėdavo kartu pasidžiaugti ūkio laimėjimais, žemdirbių triūso vaisiais.

Daug gerų žodžių Rolandas yra girdėjęs iš tėvo apie Aleksandrą Slavenską, sugebėjusį išvesti kolūkį į pirmaujančių rajono ūkių gretas, žmogų, pasižymintį likimo organizatoriaus talentu, įžvalgumu, neišsenkančiu gyvenimo optimizmu, reiklu ir kartu gebantį suprasti kitus komunistą. Ir jis, kaip tėvas, daug matęs šilto ir šalto, nuo pat savo jaunumės pasirinkęs kovotojo už laisvę ir laimę kelią, buvęs frontininkas, skelbęs ir gynes partijos tiesą kovos metais. Pradėjęs dirbti šiame kolūkyje, Rolandas įsitikino, jog tėvas buvo teisus. Iš tiesų, daug ko galima pasimokyti iš Aleksandro Slavensko kaip žmogaus, kaip vadovo. Gerai, kai jauji jo tvirtą, visą vedančio į priekį, visus verčiančio pasitempti pelį...

Bestovint prie tėvo kapo, įsmeigus akis į nebylų antkapį, prisiminima sėka prisiminimas, kol viskas galop išsidraiko, lyg nuo upės atsklidus migla. Toliau ošia, plakasi viršūnėmis šilto pušys. Kažkur netoliese monotonikai cinksi pečialinda. Vasara... Jau antra vasara be jo... Norėtų Rolandas tėvui pasakyti, kad jis jau komunistas, toks, kokį norėjęs matyti, kad jam patiktų tos ūkyje vyriausios veterinarijos gydytojo pareigos, kad yra išrinktas kolūkio draugiškojo teismo pirmininko pavaduotoju, vadovauja liudies draugovės štabui. Kad ir jam, kaip kadaise tėvui, teko perprasti propagandisto žodį, jį sėli į žmonių širdis, kad praeitais mokslo metais vadovavo komunistinio darbo mokyklai. Norėtų pasakyti ir apie nelengvą, bet taip reikalingą kolūkiniui žmonėms savo tiesioginį darbą, pasidžiaugti, kad Edgaras jau mokosi pažinti raides, o Rūtelė jau susišneka su mama...

Deja... Antkapis nebylus, kurčias. Tėvo jau neaprakalbinsi, amžinai išėjusio...

Jonas Paltinas nesulaukė visai mūsų liaudžiai džiugios šventės — Tarybų valdžios Lietuvoje atkūrimo 40-mečio. Ant jo kapo raudonus purpurinius žiedus išskleidė begonijos. Tokios ryškiai raudonos, kaip vėliava, kuri vedė velionį ir daugelį jo bendražygių į kovą už laisvę ir šviesą, už savo ir savo vaikų, anūkų, būsimų kartų laimę.

Zydi raudonos gėlės ant tėvo kapo...

„VALDOVO PEDSAKAIS“

„Mosfilmo“ kino juosta byloja, kaip į vieną Usurijos krašto draustinį atvažiuoja naujas direktorius — Vasilijus Belovas. Visą savo gyvenimą jis nutarė navesėti rėty gyvūnų tyrinėjimui ir apsaugai. Ypač jį iaudina tų vietų valdovo Usurijos tigro likimas. Tuo pačiu metu draustinyje pasirodo vietinis brakonierius — Kogtevas. Belovas įsigyja piktą ir pavojingą priešą. Ir vis tik mokslininkas rengia ekspediciją į taigą, atidžiai stebi tigro šeimyną. Kogtevas leidžiasi paskui Belovą, nusprendęs žūt būt nužudyti jį. Po eilės aštrių ir dramatiškų situacijų nusikaltėlių pavyksta pagauti.

„TARDYMAS“

Sio Azerbaidžano filmo centre — ypač svarbių kriminalinių nusikaltimų tardytojo Seif Ganijevo paveikslas. Tai žmogus, kuris pasi- aukojamai atlieka savo pareigas.

Pagrindinio trikotažo ce-

cho byloje, rodos, viskas aišku: kaltinamasis Muradas Abdievas prisipažino. Laikas perduoti tardymo medžiagą teisui. Juo labiau, kad vadovybė skubina tardytoją. Bet patirtis, intulicija, kažkoks sentintas pojūtis kužda Ganijevui, kad už Murado nugaros sleniasi italkingi asmenys, kad nusikaltimo gijos nusitėsia „viršūn“.

„DESANTAS Į ORINGĄ“

Žemės drebėjimas sugriovė kelią kalmuose. Nutrauktas ryšys su tolimu kaimeliu. Žmonės pavojuje. Patyrusio statybininko ir topografo Ivanovo būriui pavedama pramušti laikiną praeimą į atkirstą kaimą. Ivanovo žmonės bus nelengva. Išeis iš rikiuotės vienintelis būrys visureigis, dėl absurdiško atsitiktinumo sudegs gyvenamasis vagonas. Sunkiausiomis sąlygomis, kuriose įsėina iš rikiuotės pati galingiausia šiuolaikinė technika, žmonės išliks. Išliks ir nugalės: desantas laiku ateis į pagalbą kalmų kaimelio gyventojams. Apie tai pasakoja ši „Lenfilmo“ sukurta juosta.

J. Poclūtė
Anykščių rajono kinų direkcijos redaktorė

LYGIOSIOS

Ketvirtadienį miesto stadione vyko futbolo rungtynės tarp vietos „Automobilisto“ ir Pabradės „Modulio“ jaunųjų komandų.

Prasidėjus varžyboms, abi komandos žaidė kovingai. Iš įvairių pozicijų apšaudė tai vienus, tai kitus vartus. Prasidėjus 30 minučių, dėl „Automobilisto“ komandos gynėjo neapdairumo, sviedinys patuvo į anksčiau vartuose. Pirmasis kėlinys baigėsi rezultatu 1:0 Pabradės „Modulio“ komandos naudai.

Antrajame kėlinyje anksčiau tūlį stengėsi rezultatą išlyginti, bet sunku buvo praeiti pro pabradičių gynėjų liniją. Likus 5 sekundėms iki antrojo kėlinio pabaigos, „Automobilisto“ komandos vidurio puolėjas J. Siaulius tiksliai kamuolį nukreipia į vartus.

Susitikimas baigėsi rezultatu 1:1.

A. Nemickas

UŽSIENYJE

Siauriniuose Socialistinio Vietnamo rajonuose — vasaros darbyneio įkarštis. Respublikos centrinės statistikos valdybos pranešimu, jau nuimta 800 tūkstančių hektarų ryžių. Tai beveik 80 procentų šios kultūros plotų. Šalies kooperatyvai organizavo socialistinį lenktyniavimą, siekdami deramai sutikti vietnamiečių tautos nacionalinę šventę — 35-ąsias respublikos paskelbimo metines.

Kampučioje plečiamas šalies Liaudies revoliucinės tarybos iniciatyva pradėtas judėjimas dėl neraštingumo likvidavimo. Daugelyje įmonių, valstiečių bendruomenėse, valstybinėse įstaigose įsteigti kursai suaugusiems. Juose mokosi daugiau kaip 60 tūkstančių darbininkų ir valstiečių.

Brazilijos nacionalinio kongreso deputatų rūmų ekonomikos komisija pritarė įstatymo projektui, numatančiam nacionalizuoti prekybos ir pramonės kompanijas, apripinančias šalį maisto produktais. Dauguma šių firmų priklauso užsienio kapitalui.

Alžyro informacijos agentūros APS pranešimu, nuo š. m. liepos 1 d. Alžyro žaliavinės naftos kaina nuo 35,21 dolerio už barelį padidinta iki 37 dolerių. Pranešime pažymima, kad ši priemonė atitinka įvykusios Naftą eksportuojančių šalių organizacijos (OPEK) konferencijos rekomendacijas.

(TASS-ELTA)

Imtynininkai kovos Anykščiuose

Tolimesniam klasikinių imtynių populiarinimui mūsų rajone Lietuvos TSR imtynių federacija liepos 12 dieną 11 valandą Jono Biliūno vidurinės mokyklos sporto salėje organizuoja klasikinių imtynių susitikimą tarp respublikos jaunimo ir suaugusiųjų rinktinė. Respublikos suaugusiųjų rinktinėje startuos gerai žinomi imtynininkai, tai pasaulio jaunimo čempionas, VII-tos TSRS tautų spartakiados prizininikas, tarptautinės klasės sporto meistras kaunietis V. Mizgaitis, šių metų visąjunginio turnyro Rygoje nugalėtojas vilnietis S. Sabolius, respublikos čempionai sporto meistrai V. Germana-

vičius, K. Raškevičius, L. Snaidenis, V. Kurutis, G. Ivaškevičius (visi Kauno), vilnietis E. Misiūnas ir TSRS jaunimo pirmenybių sidabro medalio laimėtojas šiaulietis, sporto meistras S. Soniga. Lietuvos jaunimo rinktinėje dalyvaus anykštinės kandidatas į TSRS sporto meistrus R. Imbrasas, bei buvęs anykštinės, dabar Kūno kultūros instituto studentas sporto meistras E. Malelė ir kiti sportininkai. Šio susitikimo kovoms vadovaus pasaulio klasikinių imtynių čempionas, TSRS nusipelnęs sporto meistras vilnietis R. Bagdonas.

J. Pajaujis

Radistų varžybų sezonui pasibaigus

Nuolatinis varžybų datų kaitaliojimas, dviejų radijo sporto priemonių surengimas tuo pačiu metu daug rūpestių sukėlė treneriams ir pedagogams, ypač todėl, kad dauguma radistų moksleivių trūšė darbo ir poilsio stovyklose.

Tenka džiaugtis, jog sportinio sezono finalas — moksleivių pirmenybės, nepaisant visų ruošimosi nesklaidumų, anykštinams baigėsi labai sėkmingai. Paskubomis suformuota rajono rinktinė Kuršėnuose iškovojo antrąją vietą, atsilikusi tik nuo varžybų šeimininkų — Šiaulių rajono komandos. Trečioji vieta atiteko vilniečiams. Viso šiose pirmenybėse dalyvavo 10 komandų. Apskritai, radijo sportas respublikoje kasmet tampa vis populiaresnis. Jaunujų radistų gretos auga. Tačiau pastaraisiais metais vis mažiau miestų ir rajonų pajėgia suformuoti moksleivių radistų rinktinės ir nusiųsti jas į pirmenybes. Reikalingas tas, kad labai sudėtingi šių pirmenybių nuostatai ir jų dalyviams tenka įveikti įvairiausių rungčių kompleksus.

Tik vienas anykštinas — E. Adamonis — parsivežė iš moksleivių pirmenybių asmeninę prizą, laimėjęs III vietą daugiakovėje. Nedaug betruko iki prizinės vietos S. Umbrasui: radiogramų perdavime ir priėmime jis buvo ketvirtas. Būdinga, jog nė vienoje rungtyje anykštinai moksleiviai „nesusikirtė“ ir negavo nulinio įvertinimo, o kitoms komandoms tokiu nesėkmių išvengti nepavyko.

Tiksliau vertinti anykštėnų radistų meistriškumą galima pagal LTSR SDAALR CK surengtų respublikos pirmenybių rezultatus. O jie štai kokie. Kaune vykusiose radiogramų perdavimo ir priėmimo čempionate anykštinai atsiliko nuo visų stambiuų respublikos miestų (Vilniaus, Klaipėdos, Kauno ir Šiaulių) rinktinė ir užėmė penktąją vietą. Rajonų tarpe šioje sporto šakoje pažėgesni varžovai nėra, o kaimynai panevėžiečiai pasirodė kukliau už mūsų. Kadangi gabiausi mūsų vaikinai ir merginos čempionate rungėsi už suaugusius, tai prizinį vietų jiems iškovoti nepavyko.

Radistų daugiakovės čempionate komandinės vietos buvo paskirstytos grupėmis

pagal lytį ir amžių. Moterų tarpe anykštinės moksleivės su gana kukliu rezultatu užėmė antrąją vietą, o dvi mūsų vaikinų komandos — antrąją ir trečiąją vietas. Šioje sporto šakoje, kaip pažėgūs varžovai, pasirodė likusių rajono ir respublikos sostinės jaunieji sportininkai: pastarieji tapo pirmenybių nugalėtojais moterų ir vaikinų tarpe.

Anykščių Pionierių namų daugiakovininkas A. Zuzevičius šiose pirmenybėse iškovojo antrąją vietą ir dabar treniruojasi respublikos rinktinėje. Taip pat į šią rinktinę pakviestas anykštinės I. Burneikaitė ir D. Dilytė.

Vidutinio lygio radiogramų perdavinėtojų bei priimėtojų ir daugiakovininkų Pionierių namų bei J. Biliūno vidurinės mokyklos radistų kolektyvuose dabar apstu. Kryptingai šioms sporto šakoms šiemet mažai buvo treniruotasi: visas pastangas moksleiviai dėjo tam, kad įsigytų ir susimontuotų nuosavą aparatūrą darbu elerėje. Šia problema išsprendus, ateityje bus galima nuosekliau ruošti aktyviau žaidžiančius radistų varžyboms ir pasiekti geresnių rezultatų.

Mūsų radistų silpnoji vieta vis dar lieka menkas fizinis užsiėmimas. Ypač tai kenkia „lapių medžiotojams“. Prieš mėnesį Kuršėnuose vykusiose radijo pelengacijos respublikos pirmenybėse mūsų moksleiviai liko problemiški. Mažyt, neišvengta ir atsitiktinumų. Juk po kelių savaičių tie patys moksleiviai A. Stasiškaitė ir V. Garnešis, dalyvavę moksleivių pirmenybėse, rado visas 4 „lapes“ ir laiku finišavo, tik ketvirtadaliu tašku atsilikdami nuo prizininkų.

Bėda ta, kad į Anykščių VISTM radijo pelengacijos kolektyvą ateina daugiausia silpnai užsiėmę vaikai, prasti bėgikai. Treneris St. Meiliūnas tenka įdėti daug pastangų, kol pasiekiami nors vidutiniški rezultatai. Kažkodėl į šį kolektyvą vis dar neranda takelio miesto įmonių ir įstaigų jaunimas.

Rajono „lapių medžiotojams“ dar teks daug pasidaryti, komplektuojant aparatūrą, rengiant treniruotes tolimesniuose, tankesniuose miškuose. Norisi tikėti, jog jaunatviškas entuziazmas padės jiems kiliuotis įveikti.

D. Binkys

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIUKSTIS

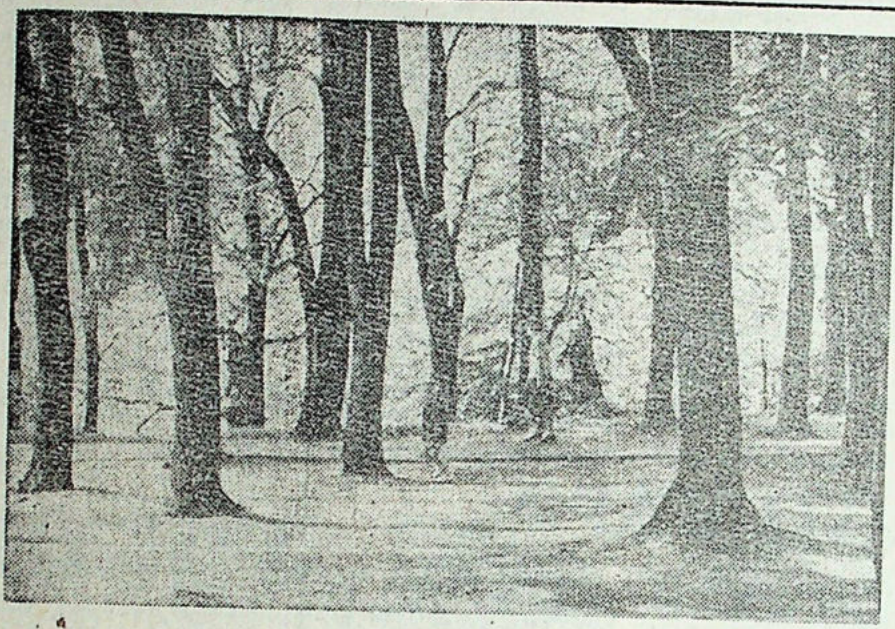
Lančiūnavos tarybinis ūkis-technikumas

(Kėdainių rajonas)

skelbia moksleivių priėmimą 1980/81 mokslo metams mokytis šių specialybių: veterinarijos felčerio, zootechniko. Mokytis priimami asmenys, baigę aštuonmetę arba vidurinę mokyklą. Stojantieji turi pateikti šiuos dokumentus: pareiškimą, išėto mokslo pažymėjimą, sveikatos pažymėjimą (f. Nr. 286), 4 foto nuotraukas (3x4). Baigusieji aštuonias klases, laiko lietuvių kalbos rašyti (diktantas) ir matematikos (žodžiu) egzaminus. Baigusieji vidurines mokyklas laiko lietuvių kalbos ir literatūros (rašinis) ir chemijos (žodžiu) egzaminus. Stojamieji egzaminai vyks rugpjūčio mėnesį. Moksleiviai gauna stipendiją, aprūpinami bendrabučiu.

I veterinarijos skyrių komplektuojama grupė su viduriniu išsilavinimu, kurioje mokslo trukmė 2 metai 6 mėn.

Direktorius

Tarp parko medžių.

V. Bagdono nuotr.

Reklama

Nuoširdžiai dėkojame Anykščių mechanizuotos kolonos viršininkui A. Bitinui, bendradarbiams, namo laiptinės gyventojams, giminiams, visiems, kurie užjautė ir padėjo sunkią valandą, laidojant mylimą žmoną ir mamytę Juliją Valčiūnę.

Vyras ir vaikai

Nuoširdžiai dėkoju TSO administracijai, bendradarbiams, giminiams, draugams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo man, laidojant mylimą mamą.

Nijolė Cereškaitė

Mirus EMILIJAI KAUSPEDIENEI, gilaus liūdesio valandą reiškiamame nuoširdžią užuojautą vėlonės dukrai VANDAI ir sūnui BRONIUI.

A. ir A., B. ir A. Girnė, Stenčiūnai, Gražiai, Sidiskiai, Veleiniai, Jašinauskai, Pilkauskienė, Kazlauskai, Sniūkai

BRONIUI KAUSPEDUI Leiskite nors kelias užuojautos žodžius palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam mamytel. Sviesto gamyklos mechaninės brigados ir transporto darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame ALFREDĄ KIAULĮ, jo mylimam tėveliui mirus. Zemūkechnikos autotransporto darbuotojai

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišky ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvių Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvių, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.243 Užsak. Nr. 1114